

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z odwołania A. T.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury i o wysokość renty

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 listopada 2024 r.

na skutek wniosku ubezpieczonej o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego od rozpoznania sprawy I USKP 38/24

**przekazuje wniosek do rozpoznania Sądowi Najwyższemu -
Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.**

UZASADNIENIE

Pismem z 7 października 2024 r. pełnomocnik ubezpieczonej A. T. złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od rozpoznania sprawy I USKP 38/24.

Pismem z 15 października 2024 r. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego przekazał powyższy wniosek Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało przekazać Sądowi Najwyższemu – Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Po pierwsze, wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego – Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie dotyczącej świadczenia emerytalnego winien być rozpoznany przez Sąd Najwyższy – Izbę Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Nawet gdyby uznać, że istota wniosku uzasadnia jego rozpoznanie na podstawie art. 26 § 2 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz. U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), to wyrokiem z 5 czerwca 2023 r., C-204/21, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przepis art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Po drugie, Sąd Najwyższy wyrażał już wielokrotnie pogląd, że art. 26 § 2 u.SN nie jest zgodny z zasadami rzetelnej legislacji wynikającymi z art. 2 Konstytucji RP (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 198/23; z 2 sierpnia 2023 r., I NWW 271/23; z 26 lipca 2023 r., I NWW 131/23; z 19 kwietnia 2023 r., I NWW 35/23; z 3 września 2024 r., I NWW 216/24).

Po trzecie, stosowanie przepisu, którego wadliwość została formalnie stwierdzona rodzić może przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

kf

r.g.